

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Gen. 18. v. 27. Lutum in manu figuli, Jer. 18. Esa. 64. v. 8. Imo scriptura sæpius nõ lutum, sed puluerem vocat, qui facilius dispergitur, & euanescit atq; perit, vt melius incylcet nobis fragilitatem. Sic hoc loco & Eccles. 12. v. 7. & Psal. 104. v. 29. Esa. 40. v. 15. Omnes insulæ sicut puluiseulus.

2. Non promitteremus nobis longæuitatem (quod plerique, præsertim inuenes, aut robusti homines, &c. facere solent) si cogitaremus de puluere, & fragili adq; euanida materia: vt sunt flores, &c. Es ist doch vmbem Augen-
blick zu thun. Non sumus ferrei aut chalybei, aut adamantini, &c. Ergo in tempore cum DEO redeamus in gratiam, nihil procrastinantes, Syr. 5. v. 8. & 18. v. 22.

NOTA. Hic posterior locus Psalmi tractatus est supra in Appendice Class. VI. Vide pag. Prompt. 521.

F I N I S.

T H E M A LXVI.

Psal. 116. vers. 7. ad 10.

Conuertere anima, mea in requiem tuam, quia Dominus benefacit tibi.

Quia eripuit animam meam, &c. Ambulabo coram Deo in terra viuentium.

D I S P O S I T I O.

Dauid Psal. 103. v. 2. sic alloquitur animam suam, Noli obliuisci omnia benefacta tibi. Ne autem vnquã capiat ipsum obliuio benefactorum DEI, in plurimis Psalmis hoc agit, vt subinde cum gratiarum actione & inuocatione, coniungat enumerationem priorum beneficiorum DEI, præsertim si post grauissimas calamitates & tentationes gloriose liberatus fuit à DEO. Talis extat locus Psal. 56. v. 13 & 14. Illi plane similis est hic locus Psalmi: in quo Dauid quatuor beneficia Dei summa recenset, quæ à Deo accepit. Atque ex his occasionem sumit, erigendi animum suum vehementer alias perturbatum. Nos pri-

primum illa beneficia ordine considerabimus. Deinde quomodo ex iisdem consolationem firmissimam Dauid hauserit, subiiciemus.

I. Pars.

[NOTA, quia tria hic enumerata beneficia, ea scilicet, quae iisdem fere vei bis Psalmo 56. v. 14. recitantur, in Dispositione Thematis LIV. supra iam sunt explicata, hic breuior sum, & remitto lectorem ad superiora.]

I. Eripuisti animam de morte. Anima pro vita in scripturis saepius ponitur. Anima pro anima, Exod. 21. Leuit. 24. Deuter. 19. Hoc sensu verum est quod ex praesentissimis periculis mortis Dauid saepe singulari diuina prouidentia fuit liberatus, 1. Sam. 18. v. 12. & 19. v. 10. & 12. Et 27. v. 27. Sed & à morte secunda, Apoc. 21. v. 8. hoc est, aeterna, Dauid à Deo clementer est praeseruat: partim quod in grauioribus tentationibus non desperare ipsum passus est Dominus, & à laqueis inferni, Psal. 18. vers. 5. & 116. vers. 3. liberauit: partim quod in peccatum grauissimum & in securitatem prolapsus, 2. Sam. 11 non est derelictus, sed tanquam ovis errans quaesitus, 1. Sam. 12. v. 13. Psal. 119. vers. vltimo.

II. Oculus meos liberaasti à lachrymis. Intelligit mororis sui acerbissimi mitigationem. Lachrymas enim multras in illis calamitatibus fudit, vt illae tandem cibus quotidianus fuerint. Vide Psal. 6. v. 7. & 39. v. 14 & Psal. 42. v. 4.

Nunc vero postquam nube pulsa laetior aura affulsit, finem fecit Dominus Lachrymarum: & illas quasi absterfit.

III. Pedes à lapsu praeseruaasti: ne vel in desperationem aut impatientiam, aut in peccata prolabi possem, carne, mundo & Satana saepius sollicitante.

IV. Fecisti me ambulare in terra viuorum. Hic in fide & illic in VIDE, id est, in re me seruas, ne mors me arripiat, vel corporalis, vel aeterna.

Hæc

Hæc omnia supra in Disposition. Them 54. sunt explicata.

Illæ etiam Accommodatio ad omnes Christianos pertinet, huc quoque referatur. Facile erit addere plura.

Hic vero de II. beneficio (quod illic David silentio præterit) aliquid addendam.

DISCIMVS, lachrymas piorum non esse vel perpetuas, vel frustraneas.

Numerat illas Dominus & colligit, Psal 56. v. 9. Sicut etiam respicit & obseruat, Syr. 35. v. 18. Luc. 7. v. 44. Et abstergent etiam, scilicet eum dabit gaudia pro lachrymis. Consolatio hæc est maxima. Beati ergo flentes, Luc. 6. v. 21. Ibant & flebant. At cum exultatione reuertentur, Psal. 126. v. 5. Et quorum lachrymæ hic non absterguntur, illic tamen abstergentur, Esa. 25. v. 8. Apocalyp. 7. v. 17. & 21. v. 4.

ADMONITIO. Nemo itaque reprehendendus qui lachrymatur in suis miseriis. Est quædam flere voluptas, amicta. Hoc tamen habet commodi, quod expletur lachrymis, egeriturque dolor. Ipse filius David flet, Luc. 19. v. 41. & Ioan. 11. v. 35. Et Deo charæ sunt piorum lachrymæ. Flentes autem consolandi, Syrach 7. v. 38. Luc. 7. v. 13. Noli flere. Non irridendi, nec prohibendi, Syr. 4. v. 3. & 7. v. 12.

II. Pars.

Ad quid utilis ista beneficiorum diuinorum commemoratio? David hinc erigit animum perturbatum, consolatur seipsum, & animam suam sic alloquitur: Anima mea charissima, quæ hæcenus fuisti conturbata, iam cessa esse tristis & gaude potius, quod Dominus *benefecit* tibi. Tanta enim sunt hæc beneficia, ut merito possis iubilare, & Deo cantare laudes, quod tristitiam in gaudium conuertit. *Du solltest nun alles deines Leyds vergessen.* Beatus populus, qui scit iubilationem, Psal. 89.

Locus I. DISCIMVS & nos, ideo beneficiorum diuino-

vinorum commemorationem apud nos esse debere frequentissimam, vt ex illa animum perturbatum erigamus: & de futuris etiam liberationibus spem concipiamus in dubiam.

Vide Psal. 42. v. 12. & 43. v. 5. Quare tristis es anima, &c. Vide spem ex prioribus beneficis. Psal. 77. v. 12. Psal. 143. v. 5. & Psal. 71. v. 6. & Psal. 85. v. 2.

Nemo autem est ex omnibus, cui non contigerint talia Dei beneficia, vt fateri debeat cum Jacobo, Gen. 32. v. 10. Minor sum cunctis miserationibus. Et hæc ipsa hoc loco & Psalmo commemorata beneficia omnibus Christianis communia sunt, vt ex Dispositione Thematibus 54. patebit.

II. Discimus etiam, quod licet spiritus promptus, tamen semper caro in illa lucta sit infirmior, vt necesse sit, illam sic erigi & sustentari vario genere consolationum. *Deß sollt sein Christ erschrecken.*

Vide Pauli voces, Rom. 7. v. 18. & 23. Et ipse etiam intus terrores, foris pugnas sensit, 2. Cor. 7. Quid mirum, si nobis idem accidat? Standum autem fide.

III. Qui illic coram Deo volunt ambulare in terra vinorum: hic quoque ambulent coram ipso, in pietate, vt Gen. 17. v. 1. ab Abrahamo requiritur, Luc. 1. v. 6. Zacharias & Elisabeth coram Deo erant pii, & c. Enoch ambulauit cum Deo, Gen. 5. v. 22.

F I N I S

THEMA LXVII,

Psal. 116. v. 15.

Pretiosa mors sanctorum eius; in conspectu Domini.

Dispositionem huius Thematibus vide supra in 1. parte Promptuarii, Classe VII. Numero VI. pag. Promptuar. 552. Illuc remitto lectorem, & hoc loco tantum verba D. Bernharti addo, quibus breuiter explicat verba Psalmi: dicens, Pretiosa mors sanctorum. 1. Quia & finis laborum,